

Publicerad 2010-11-12 22:06 av Anna Nickolausson

gammal dikt

en frusen själ

kylan

går ledernas gång

fallit under jorden

försöker finna

vägen upp

försökt känna livets grepp

men kylan äter upp dess själ

står vid kanten

då något

drar

skriken skär sönder

varje muskel

faller

faller

en frusen själ

söker åter värme

en väckarklocka ringde

dags att vakna

du har ett liv att leva

en gnista av hopp

tänds

och vägen

mot frihet

mot tidlös lycka

ligger lika klar

som snön

legat i natten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Nickolausson med Poeter.se id #13400 innehar upphovsrätten